

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (pritožbeni senat)

z dne 18. decembra 2008*

V združenih zadevah T-90/07 P in T-99/07 P,

zaradi dveh pritožb zoper sodbo Sodišča za uslužbence Evropske unije (prvi senat) z dne 16. januarja 2007 v zadevi Genette proti Komisiji (F-92/05, še neobjavljena v ZOdl. JU), s katerima se predlaga razveljavitev te sodbe,

Kraljevina Belgija, ki jo zastopata L. Van den Broeck in C. Pochet, zastopnici, skupaj z L. Markeyem, odvetnikom,

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata V. Joris in D. Martin, zastopnika,

pritožnici,

druga stranka v postopku je

* Jezik postopka: francoščina.

Emmanuel Genette, uradnik Komisije Evropskih skupnosti, stanujoč v kraju Gorze (Francija), ki ga zastopa M.-A. Lucas, odvetnik,

tožeča stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI (pritožbeni senat),

v sestavi M. Jaeger, predsednik, V. Tiili in M. E. Martins Ribeiro, sodnici, O. Czúcz, sodnik, in I. Pelikánová (poročevalka), sodnica,

sodni tajnik: E. Coulon,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 19. septembra 2008

izreka naslednjo

Sodbo

- ¹ Kraljevina Belgija in Komisija s pritožbama na podlagi člena 9 Priloge I k Statutu Sodišča zahtevata razveljavitev sodbe Sodišča za uslužbenca Evropske unije (prvi senat)

z dne 16. januarja 2007 v zadevi Genette proti Komisiji (F-92/05, še neobjavljena v ZOdl. JU, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to sodišče razglasilo ničnost Odločbe Komisije z dne 25. januarja 2005 o zavrnitvi zahteve E. Genetta z dne 31. oktobra 2004.

Pravni okvir

- 2 V členu 11(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom za uradnike Evropskih skupnosti, v različici, ki je veljala pred začetkom veljavnosti Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 723/2004 z dne 22. marca 2004 o spremembi Kadrovskih predpisov (UL L 124, str. 1, v nadaljevanju: prejšnji kadrovski predpisi), je bilo določeno:

„Uradnik, ki začne delati v Skupnostih po tem, ko:

- je prenehal delati v državni upravi ali v nacionalni ali mednarodni organizaciji;

ali

- je opravljal dejavnost kot zaposlena ali samozaposlena oseba,

ima ob zaposlitvi pravico Skupnostim plačati bodisi aktuarski ekvivalent bodisi pavšal za odkup pravic do starostne pokojnine, ki jih je pridobil na podlagi takega dela ali dejavnosti.

V takem primeru institucija, v kateri je zaposlen, ob upoštevanju naziva uradnika ob zaposlitvi, določi število let pokojninske dobe, ki se mu za prejšnjo zaposlitev priznajo v novem pokojninskem zavarovanju na podlagi zgoraj omenjenega aktuarskega ekvivalenta ali poplačanih zneskov.“

- ³ V členu 11(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom, v različici, ki izhaja iz Uredbe št. 723/2004 (v nadaljevanju: novi kadrovski predpisi), v kateri je v členu 2 določeno, da začne veljati 1. maja 2004, je določeno:

„Uradnik, ki začne delati v Skupnostih po tem, ko:

- je prenehal delati v državni upravi ali v nacionalni ali mednarodni organizaciji;

ali

- je opravljal dejavnost kot zaposlena ali samozaposlena oseba,

ima po tem, ko se zaposli, vendar preden izpolni pogoje za plačilo starostne pokojnine v smislu člena 77 Kadrovskih predpisov, pravico Skupnostim plačati na dejanski datum prenosa ažurirano kapitalizirano vrednost pokojninskih pravic, pridobljenih na podlagi takega dela ali dejavnosti.

V takem primeru institucija, v kateri je uradnik zaposlen, ob upoštevanju njegove osnovne plače, starosti in deviznega tečaja na dan, ko se za prenos zaprosi, s pomočjo splošnih izvedbenih določb določi število let pokojninske dobe, ki se mu za prejšnje zaposlitve priznajo v novem pokojninskem zavarovanju na podlagi prenesenega kapitalskega zneska, po odbitku zneska povečanja vrednosti kapitala med datumom, ko se za prenos zaprosi, in dejanskim datumom prenosa.

Uradniki lahko tako ureditev uporabijo samo enkrat za vsako državo članico in zadevni pokojninski sklad.“

- 4 V členu 107a novih kadrovskih predpisov je navedeno, da Priloga XIII h Kadrovskim predpisom vsebuje „[p]rehodne določbe“. Člen 26(3) te priloge določa:

„Uradniki, ki so vložili zahtevek za prenos v roku, vendar so zavrnil ponudbo in niso vložili zahtevka za prenos v prej določenem roku ali katerih zahtevkov je bil zavržen zaradi prekoračitve rokov, lahko tak zahtevek še vložijo ali ponovno vložijo najkasneje do 31. oktobra 2004.“

5 Belgijski zakon z dne 21. maja 1991, ki ureja določena razmerja med belgijskimi pokojninskimi sistemi in sistemi institucij mednarodnega javnega prava ter je bil objavljen v *Moniteur belge* z dne 20. junija 1991 (str. 13871, v nadaljevanju: zakon iz leta 1991), v členu 3 določa: „Vsak uradnik lahko, s soglasjem institucije, zahteva, naj se instituciji izplača znesek pokojnine, ki se nanaša na prejšnje zaposlitve in obdobja pred njegovo zaposlitvijo pri instituciji.“ S tem zakonom je bil vzpostavljen poseben sistem prenosa, subrogacija, ki izhaja iz formule prenosa aktuarskega ekvivalenta, določenega v členu 11(2) Priloge VIII k prejšnjim kadrovskim predpisom.

6 V členu 9 zakona iz leta 1991 je določeno:

„Dokler subrogacija, določena v členu 11 [zakona], ne začne učinkovati, lahko uradnik s soglasjem institucije umakne svojo zahtevo za prenos. Ta umik je dokončen.“

7 Belgijski zakon z dne 10. februarja 2003, ki ureja prenos med belgijskimi pokojninskimi sistemi in sistemi institucij mednarodnega javnega prava ter je bil objavljen v *Moniteur belge* z dne 27. marca 2003 (str. 14747, v nadaljevanju: zakon iz leta 2003), je spremenil belgijsko zakonodajo o prenosu pokojninskih pravic, pridobljenih v belgijskem sistemu, na Skupnosti. Na podlagi člena 29 se je ta zakon uporabljal za zahteve za prenos, vložene od 1. januarja 2002, in je določal sistem pavšalnega odkupa prispevkov, vplačanih v belgijski pokojninski sistem, povečanih za sestavljene obresti. V skladu s to novo zakonodajo se na podlagi prenosa pravic, pridobljenih v belgijskih pokojninskih sistemih, takoj opravi prenos kapitalizirane vrednosti v pokojninski sistem Skupnosti.

8 V členu 4 zakona iz leta 2003 je določeno:

„Uradnik ali začasni uslužbenec, ki se, potem ko je začel pridobivati pokojninske pravice, določene v členu 3, [odstavek] 1, pododstavki od 1 do 4, zaposli v instituciji, lahko s soglasjem te zahteva, naj se na to institucijo ali njen pokojninski sklad, na podlagi njegovega vplačevanja v te pokojninske sisteme pred začetkom njegove zaposlitve v instituciji, prenesejo zneski, ki se določijo v skladu s členom 7 [...]“

9 V členu 9(1) zakona iz leta 2003 je določeno:

„Zahteva za prenos postane nepreklicna na datum, na kateri [državni pokojninski] zavod od institucije prejme dokončno potrditev zahteve za prenos, ki jo je vložil uradnik ali začasni uslužbenec.“

10 S členom 194 belgijskega zakona z dne 20. julija 2006, ki vsebuje različne določbe in je bil objavljen v *Moniteur belge* z dne 28. julija 2006 (str. 36940, v nadaljevanju: zakon iz leta 2006), je bil spremenjen člen 9 zakona iz leta 1991, ki se sedaj glasi:

„Dokler subrogacija, določena v členu 11, ne začne učinkovati, lahko uradnik, ki je odšel iz institucije, ne da bi pridobil starostno pokojnino, z dogovorom z institucijo umakne svojo zahtevo za prenos. Ta umik je dokončen.“

- 11 Na podlagi člena 195 zakona iz leta 2006 je začelo novo besedilo člena 9 zakona iz leta 1991 veljati 1. maja 2004 z retroaktivnim učinkom.

Dejansko stanje

- 12 Dejansko stanje je v izpodbijani sodbi opisano tako:

„8 Preden se je [E. Genette], rojen [...] leta 1968, 1. aprila 2000 zaposlil [...] [pri] Komisiji, z razporeditvijo v naziv B 5, plačilni razred 3, je od leta 1992 do leta 1996 delal [...] v zasebnem sektorju v Belgiji kot samozaposlena oseba, od leta 1996 do leta 2000 pa kot zaposlena oseba.

9 Na podlagi tega je bil [...] najprej zavarovan [...] pri Institut national d'assurance sociale des travailleurs indépendants (v nadaljevanju: [Inasti]), nato pa pri Office national des pensions (v nadaljevanju: ONP), v pokojninskih sistemih, v katere je vplačeval[...] in je torej pri teh zavodih pridobil[...] pokojninske pravice.

10 Potem ko je [E. Genette] na svojem delovnem mestu 1. januarja 2001 dobil [...] status uradnika Skupnosti, je [...] z dopisom z dne 13. julija 2001 od Komisije zahteval [...] prenos pravic, ki jih je pridobil [...] v belgijskih sistemih za samozaposlene in za zaposlene, v pokojninski sistem Skupnosti. Ta zahteva je bila

utemeljena na podlagi člena 11(2) Priloge VIII k prejšnjim kadrovskim predpisom [...] in na podlagi [...] člena 3 zakona iz leta 1991.

- 11 Oddelek ‚Pokojnine in odnosi z upokojenimi zaposlenimi‘ direktije B Generalnega direktorata (GD) za kadrovske zadeve in administracijo Komisije je [E. Genettu] 11. junija 2002 z dopisom sporočil število dodatnih let, ki bodo upoštevana v sistemu Skupnosti, na podlagi aktuarskega ekvivalenta, ki ga bo izračunala Komisija, k nacionalni pokojnini, pridobljeni v belgijskem sistemu za samozaposlene. Če se bo [E. Genette] upokojil [...] v starosti 65 let, bo aktuarska protivrednost letne pokojnine 1 431,29 [EUR], ki jo je izračunal [Inasti], 8 139,33 [EUR] in dodatna prednost glede na delovno dobo, ki se jo bo upoštevalo v sistemu Skupnosti, bo eno leto in devetnajst dni. Med drugim [ga] je Komisija obvestila, da se bo na podlagi člena 11 zakona iz leta 1991 subrogirala v [njegove] pokojninske pravice, pridobljene v Belgiji, od izplačila njegove starostne pokojnine Skupnosti.

- 12 [E. Genette] je 26. avgusta 2002 prejel [...] podoben dopis od iste službe glede pokojninskih pravic, ki jih je pridobil [...] kot zaposlena oseba, v katerem so [mu] sporočili, da bo ob [njegovi] starosti 65 let aktuarska protivrednost letnega zneska 1 952,48 [EUR], ki ga je izračunal ONP, 11.102,79 [EUR] in da bo temu ustrezna dodatna prednost glede na delovno dobo, ki se jo bo upoštevalo v sistemu Skupnosti, eno leto, pet mesecev in pet dni.

- 13 S tema dopisoma je bilo [E. Genettu] pojasnjeno, da od prejema [njegovega] soglasja k predlogom, ki ju vsebujeta, [njegove] zahteve za prenos [z dne 13. julija 2001] ne bo mogoče preklicati. V dopisih je bilo natančneje navedeno, da je mogoče zahtevo izjemoma umakniti pri prenehanju njegove zaposlitve pri Komisiji, preden pridobi pravico za starostno pokojnino Skupnosti na podlagi člena 77 Kadrovskih predpisov.

14 [E. Genette] je 17. julija in 29. avgusta 2002 podal [...] svoje soglasje k predlogoma Komisije z dne 11. junija in 26. avgusta 2002.

15 [...]

16 [E. Genette] je malo pred oktobrom 2004 izvedel [...], da je neki njemu znani osebi – ki se je pri Komisiji zaposlila leta 2003 in je enako kot on [...] na podlagi prejšnjih kadrovskih predpisov [...] zahtevala prenos svojih pokojninskih pravic, pridobljenih v belgijskem sistemu za zaposlene, v sistem Skupnosti – Belgija prenesla kapitalsko vrednost, ki je ustrezala letom zavarovanja in plači, podobni nje[govim], za katero je ta oseba v sistemu Skupnosti glede na delovno dobo pridobila precej višjo dodatno prednost, kot je bila tista, do katere je imel [...] pravico sam [...]

17 [E. Genette] je 31. oktobra 2004 na podlagi člena 90(1) Kadrovskih predpisov na Komisijo naslovil [...] zahtevo, naj ta:

- odloči, da [mu] dovoli, kot to določa člen 9 zakona iz leta 1991, umakniti zahtevo, ki jo je vložil [...] 13. julija 2001 na podlagi tega zakona, s katero je želel [...] v sistem Skupnosti prenesti pokojninske pravice, ki jih je pridobil [...] v belgijskih pokojninskih sistemih za samozaposlene in zaposlene;

- odloči, da [mu] dovoli, kot to določa člen 4(1) zakona iz leta 2003, zahtevati prenos njegovih pokojninskih pravic na podlagi tega zakona.

- 18 [E. Genette] je 2. februarja 2005 prejel [...] obvestilo o odločbi z dne 25. januarja 2005, ki jo je sprejel vodja oddelka ‚Pokojnine‘, s katero je zavrnil [njegovo] zahtevo z dne 31. oktobra 2004 [...] s tem besedilom:
- 19 ‚[...] Želite, [...] da vam, prvič, dovolimo umakniti zahtevo na podlagi člena 11(2) Priloge VIII h [Kadrovskim predpisom] za prenos vaših pokojninskih pravic, ki ste jih pridobili pri belgijskih sistemih [Inasti] in ONP, ki je bila že izvršena na podlagi zakona [iz] leta 1991, in drugič, vložiti novo zahtevo, ki naj bi jo ta sistema izvršila na podlagi zakona [iz] leta 2003.
- 20 Vendar je bilo v predlogih, ki vam jih je poslala administracija Komisije 11. junija 2002 in 26. avgusta 2002 na podlagi obvestila [Inasti] in ONP o višini pokojnine, ki se prenaša, jasno navedeno, da postane prenos nepreklicen, ko zadevna služba prejme vaše soglasje k tem predlogom. Po vašem sprejetju je bil prenos vaših pravic opravljen in [organ, pristojen za imenovanje,] je spisa ONP in [Inasti] dokončno končal.
- 21 Čeprav zakon [iz] leta 1991 predvideva možnost, da se ‚zahteva lahko umakne s soglasjem institucije‘ (člen 9 zakona [iz] leta 1991), to možnost institucije v praksi predvidevajo samo v izjemnih primerih, ki so bili med drugim navedeni v dopisih s predlogi, podanimi zadevni osebi: ‚Zahtevo je mogoče izjemoma umakniti pri prenehanju zaposlitve zadevne osebe, preden pridobi pravico za starostno pokojnino Skupnosti na podlagi člena 77 [K]adrovskih predpisov.‘ V tem primeru ne gre za možnost umika zahteve, temveč za preklic postopka v izjemnem primeru.

22 Med drugim je Sodišče Evropskih skupnosti v sodbi z dne 9. novembra 1989 v združenih zadevah 75/88, 146/88 in 147/88 razlikovalo med različnima pravnima redoma, v katera spadajo odločbe o izračunu vsote, ki jo je mogoče prenesti, in o spremembi te aktive v letne obroke, za presojo vsakega od njiju pa so pristojna sodišča na podlagi tega pravnega reda. Iz tega izhaja, da je teoretična možnost umika zahteve za prenos, ki jo določa belgijski zakon, brez učinka, če je ne določajo predpisi Skupnosti. Tako je v tem primeru.

23 V teh okoliščinah vam ne morem dovoliti, da umaknete zahtevek, ki je bil že končan, in vložite novo zahtevo za prenos, ki je bil že pravilno opravljen.'

24 [E. Genette] je 22. aprila 2005 prek svojega pooblaščenca pri Komisiji vložil [...] pritožbo zoper sporno odločbo na podlagi člena 90(2) Kadrovskih predpisov.

25 Generalni direktor GD za kadrovske zadeve in administracijo je 10. junija 2005 kot organ, pristojen za imenovanje [...] – ,v odgovor na zahteve in pritožbe številnih uradnikov glede prenosa pokojninskih pravic iz belgijskega sistema v sistem Skupnosti' –, sprejel odločbo ki je bila tožeči stranki posredovana z elektronsko pošto in po telefaksu 14. junija 2005 [...]"

Postopek na prvi stopnji in izpodbijana sodba

- 13 E. Genette je 26. septembra 2005 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložil tožbo, s katero je predlagal razglasitev ničnosti odločbe vodje oddelka „Pokojnine“ Urada za vodenje in plačevanje posameznih pravic (PMO) z dne 25. januarja 2005 (v nadaljevanju: odločba z dne 25. januarja 2005) in odločbe generalnega direktorja Generalnega direktorata (GD) za kadrovske zadeve in administracijo z dne 10. junija 2005 (v nadaljevanju: odločba z dne 10. junija 2005). Ta tožba je bila vpisana pod opravilno številko T-361/05.
- 14 Sodišče prve stopnje je s sklepom z dne 15. decembra 2005 na podlagi člena 3(3) Sklepa Sveta 2004/752/ES, Euratom z dne 2. novembra 2004 o ustanovitvi Sodišča za uslužbenke Evropske unije (UL L 333, str. 7) to zadevo odstopilo Sodišču za uslužbenke. Ta tožba je bila v sodnem tajništvu Sodišča za uslužbenke vpisana pod opravilno številko F-92/05.
- 15 Kraljevina Belgija je z vlogo, ki jo je sodno tajništvo Sodišča za uslužbenke prejelo 8. maja 2006, predlagala, naj se ji v tem postopku dovoli intervencija v podporo predlogom Komisije. Na podlagi členov 115(1) in 116(6) Poslovnika Sodišča prve stopnje, ki se na podlagi člena 3(4) Sklepa 2004/752 *mutatis mutandis* uporablja za Sodišče za uslužbenke, dokler ne začne veljati poslovnik tega, je predsednik prvega senata Sodišča za uslužbenke med obravnavo s sklepom z dne 29. junija 2006 dovolil to intervencijo.
- 16 Sodišče za uslužbenke je z izpodbijano sodbo razglasilo ničnost odločbe z dne 25. januarja 2005.

17 Sodišče za uslužbence je najprej zavrnilo ugovor nedopustnosti, ki ga je vložila Komisija zaradi domnevno prepozno vložene tožbe na podlagi člena 91(3) Kadrovskih predpisov.

18 Nato je menilo, da predlogov za razglasitev ničnosti odločbe z dne 10. junija 2005, s katero je bila zavrnjena pritožba, ki jo je E. Genette vložil 22. aprila 2005 zoper odločbo z dne 25. januarja 2005, ni mogoče obravnavati neodvisno od predlogov za razglasitev ničnosti odločbe z dne 25. januarja 2005 in da je torej njihov edini cilj zahtevati razglasitev ničnosti zadnjenavedene odločbe.

19 Sodišče za uslužbence je najprej preučilo predloge za razglasitev ničnosti odločbe z dne 25. januarja 2005, v delu, v katerem je bilo izraženo nasprotovanje odločitvi Komisije, da E. Genettu zavrne možnost umika zahteve za prenos pokojninskih pravic, pridobljenih v belgijskem sistemu, v pokojninski sistem Skupnosti. Sodišče za uslužbence je v točkah od 42 do 50 izpodbijane sodbe najprej podalo razlago predlogov E. Genetta glede tega. Najprej je navedlo, da se prenos pokojninskih pravic, pridobljenih v nacionalnih pokojninskih sistemih, presoja kot postopek, ki vsebuje dve vrsti zaporednih enostranskih odločb, ki ju na podlagi zahteve zadevne osebe ter v položaju povezane pristojnosti sprejmeta zavod, ki upravlja nacionalni pokojninski sistem, in institucija Skupnosti. Ker ima na podlagi člena 9 zakona iz leta 1991 zadevna oseba, dokler subrogacija iz člena 11 istega zakona ne začne učinkovati, pravico zahtevati preklic odločb, ki jih sprejmejo zavodi, ki upravljajo belgijske pokojninske sisteme, je Sodišče za uslužbence menilo, da je prenos pravic v celoti preklican, če je odločba institucije, ki določa pripadajočo dodatno prednost glede na delovno dobo v letih v sistemu Skupnosti, prav tako odpravljena, zato se soglasje institucije iz člena 9 zakona iz leta 1991 lahko nanaša samo na odpravo odločbe, ki jo je institucija sprejela ob prenosu pokojninskih pravic. Zato je menilo, da je treba predloge zoper zavrnitev Komisije, da E. Genettu dovoli umik zahteve za prenos z dne 13. julija 2001, razlagati kot predlog za razglasitev ničnosti zavrnitve Komisije o odpravi odločb z dne 11. junija in 26. avgusta 2002.

- 20 Sodišče za uslužbence je nato v točkah od 55 do 93 izpodbijane sodbe preučilo vprašanje dopustnosti predlogov za razglasitev ničnosti zavrnitve Komisije o odpravi odločb z dne 11. junija in 26. avgusta 2002. Najprej je navedlo, da je bila zahteva za odpravo zadevnih odločb, ki je bila vložena po izteku roka za tožbo, vendarle utemeljena z novim pomembnim dejstvom, to je začetkom veljavnosti najprej zakona iz leta 2003 in nato še člena 26(3) Priloge XIII k novim kadrovskim predpisom. Zadevni novi določbi naj bi spremenili pravni položaj E. Genetta glede prenosa pravic, ki jih je pridobil v belgijskih pokojninskih sistemih, v pokojninski sistem Skupnosti, zato naj bi bilo s tem mogoče utemeljiti ponovno presojo odločb z dne 11. junija in 26. avgusta 2002. Razlaga, po kateri je E. Genette izključen s področja uporabe zadevnih novih določb, bi namreč z vidika člena 11(2) Priloge VIII k prejšnjim in novim kadrovskim predpisom lahko povzročila neupravičeno različno obravnavanje uradnikov, ki so pravice, pridobljene v belgijskih pokojninskih sistemih, prenesli v pokojninski sistem Skupnosti, in uradnikov, ki jim tak prenos ni bil odobren. Poleg tega naj bi bilo mogoče zaradi retroaktivne uporabe teh določb le za nekatere omejene kategorije uradnikov, ne pa tudi za E. Genetta, dvomiti o zakonitosti takega različnega obravnavanja z vidika spoštovanja načela varstva zaupanja v pravo.
- 21 Sodišče za uslužbence je nato menilo, da je bila zahteva z dne 31. oktobra 2004, katere namen je bila ponovna preučitev odločb z dne 11. junija in 26. avgusta 2002, vložena v razumnem roku, potem ko se je E. Genette natančno seznanil z novim pomembnim dejstvom, s katerim je bilo mogoče to zahtevo utemeljiti. Na podlagi tega je sklenilo, da so bili predlogi za razglasitev ničnosti zavrnitve Komisije o odpravi odločb z dne 11. junija in 26. avgusta 2002 dopustni.
- 22 Nazadnje je Sodišče za uslužbence ugodilo predlogu E. Genetta za razglasitev ničnosti, s tem ko je sprejelo prvi in tretji tožbeni razlog, ki sta se nanašala na napačno uporabo prava pri obrazložitvi odločbe z dne 25. januarja 2005, na podlagi katere naj bi prenos pravic, ki jih je E. Genette pridobil v belgijskih pokojninskih sistemih, v pokojninski sistem Skupnosti postal nepreklicen po soglasju zainteresirane stranke, hkrati pa naj zadevnega prenosa ne bi bilo več mogoče preklicati, ker tega ne dopušča nobena določba prava Skupnosti.

23 Glede prvega razloga za razglasitev ničnosti je Sodišče za uslužbence v točkah od 103 do 110 izpodbijane sodbe menilo, da Komisija v odločbi z dne 25. januarja 2005 ni pravilno uporabila prava, ker je zavrnitev odprave odločb z dne 11. junija in 26. avgusta 2002 utemeljila z dejstvom, da sta ti postali dokončni, ker ju je E. Genette izrecno sprejel. Čeprav sta namreč po tem sprejetju zadevni odločbi začeli veljati, sta lahko po mnenju Sodišča prve stopnje postali dokončni šele po izteku rokov iz členov 90 in 91 Kadrovskih predpisov.

24 Glede tretjega razloga za razglasitev ničnosti je Sodišče za uslužbence v točkah od 118 do 135 izpodbijane sodbe menilo, da Komisija ni pravilno presodila obsega pristojnosti, ki jo ima na podlagi člena 11(2) Priloge VIII k prejšnjim in novim kadrovskim predpisom, zato v odločbi z dne 25. januarja 2005 ni pravilno uporabila prava. Ker ni posebnih določb, s katerimi bi bila v pravu Skupnosti urejena odprava odločb o prenosu pravic, pridobljenih v nacionalnih pokojninskih sistemih, v pokojninski sistem Skupnosti, naj bi odprava takih odločb temeljila na sodni praksi Sodišča glede odprave posamične odločbe, ki ustvarja pravice. Sodišče za uslužbence je, potem ko je presodilo, da odprava odločb z dne 11. junija in 26. avgusta 2002 ne more vplivati na pravice iz belgijskih pokojninskih sistemov, menilo, da ni nobene ovire za to, da bi Komisija v tem primeru odobrila odpravo zadevnih odločb, kot je to zahteval E. Genette.

25 Drugič, Sodišče za uslužbence je v točkah 137 in 138 izpodbijane sodbe preučilo predloge za razglasitev ničnosti odločbe Komisije o zavrnitvi zahteve E. Genetta, da vloži novo zahtevo za prenos pravic, ki jih je pridobil v belgijskih pokojninskih sistemih, v sistem Skupnosti. Menilo je, da je treba za nično razglasiti tudi to zavrnitev, ker je temeljila na isti obrazložitvi kot zavrnitev odprave odločb z dne 11. junija in 26. avgusta 2002, pri kateri pravo ni bilo pravilno uporabljeno.

Pritožbi

Postopek

- 26 Kraljevina Belgija in Komisija sta, prva v zadevi T-90/07 P in druga v zadevi T-99/07 P, 26. in 29. marca 2007 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložili ti pritožbi.
- 27 E. Genette je 30. junija 2007 v zadevi T-90/07 P in 3. julija 2007 v zadevi T-99/07 P vložil odgovora na pritožbi. Kraljevina Belgija in Komisija sta se z dopisoma z dne 3. maja 2007 v zadevi T-90/07 P in 8. maja 2007 v zadevi T-99/07 P odpovedali vložitvi odgovora na pritožbo.
- 28 Komisija in Kraljevina Belgija sta z dopisoma, vloženima v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 13. julija 2007 v zadevi T-99/07 P in 17. julija 2007 v zadevi T-90/07 P na podlagi člena 143 Poslovnika, zaprosili za možnost vložitve replike. Predsednik pritožbenega senata je z odločbama z dne 25. in 30. julija 2007 ti prošnji odobril, vendar je obseg replik omejil na vprašanja dopustnosti. Replika in duplika sta bili vloženi v predpisanih rokih.
- 29 Pisni postopek v zadevi T-99/07 P je bil končan 27. decembra 2007, v zadevi T-90/07 P pa 28. januarja 2008.

30 Komisija je v dopisu, ki ga je sodnemu tajništvu Sodišča prve stopnje predložila 29. januarja 2008, navedla, da želi, da jo Sodišče prve stopnje v skladu s členom 146 Poslovnika zasliši, da bo lahko ustno predstavila svoja stališča glede zadeve T-99/07 P. Kraljevina Belgija je z dopisoma, ki ju je sodnemu tajništvu Sodišča prve stopnje predložila 19. februarja 2008, vložila podoben predlog glede zadev T-99/07 P in T-90/07 P. Z istima dopisoma je Kraljevina Belgija poleg tega zahtevala, naj se zadevi T-99/07 P in T-90/07 P na podlagi členov 50 in 144 Poslovnika za ustni postopek in izrek sodbe združita. Komisija in E. Genette sta v dopisih, ki sta ju sodnemu tajništvu Sodišča prve stopnje predložila 29. februarja oziroma 11. marca 2008, predstavila svoja stališča o tej zahtevi za združitvev.

31 Na podlagi poročila sodnika poročevalca je Sodišče prve stopnje (pritožbeni senat) odločilo, da začne v zadevah T-99/07 P in T-90/07 P ustni postopek. Predsednik pritožbenega senata je s sklepom z dne 4. julija 2008 odločil, da se obravnavani zadevi za ustni postopek in izrek sodbe združita.

32 V okviru ukrepov procesnega vodstva, določenih v členih 64 in 144 Poslovnika, je Sodišče prve stopnje stranke pozvalo, naj odgovorijo na več pisnih vprašanj. Ta zahteva je bila izpolnjena v predpisanih rokih.

Predlogi strank

33 Kraljevina Belgija Sodišču prve stopnje predlaga, naj razveljavi izpodbijano sodbo.

34 Komisija Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- izpodbijano sodbo razveljavi;
- odloči, da tožba, ki jo je vložil E. Genette pri Sodišču za uslužbence, ni dopustna;
- podredno odloči, da ta tožba ni utemeljena;
- odloči, da morata Komisija in E. Genette nositi vsak svoje stroške postopka pred tem sodiščem in Sodiščem za uslužbence.

35 E. Genette Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- pritožbi zavrne;
- podredno, ugodi njegovim predlogom na prvi stopnji;
- Kraljevini Belgiji in Komisiji naloži plačilo stroškov.

Dopustnost

Trditve strank

- 36 E. Genette primarno predlaga, naj se pritožbi, ki sta ju vložili Kraljevina Belgija in Komisija, razglasita za nedopustni, ker ne predlagata (ali vsaj ne predlagata pravilno), naj se v celoti ali deloma ugotovi kateremu od predlogov iz postopka na prvi stopnji, kot je to določeno v členu 139(1)(b) Poslovnika.
- 37 V zadevi T-90/07 P E. Genette trdi, da se je Kraljevina Belgija omejila le na predlog za razveljavitev izpodbijane sodbe. Zato naj bi bila pritožba brez polnega učinka, ker Sodišče za uslužbenca ali Sodišče prve stopnje, če bi ji ugodilo, Kraljevini Belgiji ne bi moglo ugoditi glede zahtevkov, ki jih je uveljavljala na prvi stopnji in so navedeni v točki 32 izpodbijane sodbe, ker ta država glede tega ni podala predlogov. Poleg tega naj te vrzeli ne bi bilo mogoče zapolniti s sklicevanjem na predloge Komisije v zadevi T-99/07 P, kot naj bi predlagala Kraljevina Belgija.
- 38 E. Genette v zadevi T-99/07 P trdi, da je Komisija napačno predlagala, kateri ukrepi naj se sprejmejo v zadevnem sporu, če bi Sodišče prve stopnje izpodbijano sodbo razveljavilo. Predlogi Komisije, na podlagi katerih naj bi bila tožba, ki jo je E. Genette vložil pri Sodišču za uslužbenca, razglašena za nedopustno ali, podredno, za neutemeljeno, naj ne bi bili dopustni, ker naj bi šlo za nove predloge, s katerimi naj bi se spremenil predmet spora na prvi stopnji. Ker Komisija ni podala dopustnih predlogov, da bi se lahko ugodilo njenim predlogom na prvi stopnji, naj odločanje Sodišča prve stopnje o predlogih za razveljavitev, ki jih je predložila ta institucija, ne bi bilo pomembno in naj bi bilo v nasprotju s pravilnim delovanjem sodnega sistema, zato bi bilo treba pritožbo Komisije zavreči kot nedopustno.

- 39 Kraljevina Belgija in Komisija predlagata, naj se ugovor nedopustnosti, ki ga glede njenih pritožb uveljavlja E. Genette, zavrne.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 40 Z dejstvom, da obravnavani pritožbi ne vsebujeta predlogov, v katerih bi bila postavljena zahteva, naj se v celoti ali deloma ugotovi predlogom, postavljenim na prvi stopnji, v smislu člena 139(1)(b) Poslovnika, ni mogoče utemeljiti zahteve, naj se ti pritožbi zavržeta kot nedopustni, saj vsebujeta predloge, s katerimi pritožnici v skladu s členom 139(1)(a) navedenega poslovnika zahtevata razveljavitev odločbe Sodišča za uslužbenca.
- 41 Polni učinek take pritožbe je v takih okoliščinah ohranjen, saj Sodišče prve stopnje, če ugotovi predlogom za razveljavitev, ki jih postavijo pritožniki, ne konča spora, ampak stranke postavi v položaj, v kakršnem so bile pred sprejetjem izpodbijane sodbe. Sodišče, ki bo moralo dokončno odločati o sporu – ne glede na to, ali bo to Sodišče za uslužbenca ali Sodišče prve stopnje na podlagi uporabe možnosti, ki je slednjemu priznana s členom 13(1) Priloge I k Statutu Sodišča –, bo moralo upoštevati predloge, ki jih je navedena stranka postavila na prvi stopnji, in jim v celoti ali deloma ugoditi oziroma jih zavrniti, ne da bi se pri morebitni zavrnitvi lahko sklicevalo na okoliščino, da stranka zadevnih predlogov ni ponovila v postopku pred tem sodiščem (glede tega glej po analogiji sklep Sodišča z dne 14. decembra 2006 v zadevi Meister proti UUNT, C-12/05 P, neobjavljen v ZODl., točka 107).
- 42 V tem primeru ni sporno, da je Kraljevina Belgija predlagala razveljavitev izpodbijane sodbe. Če Sodišče prve stopnje pritožbi v celoti ali deloma ugotovi in razveljavi zadevno

sodbo, bo moralo sodišče, ki bo dokončno odločalo o sporu, upoštevati predloge, ki jih je Kraljevina Belgija v podporo Komisiji postavila na prvi stopnji.

43 Kljub vprašanju, ali Komisija – kot trdi E. Genette – v okviru pritožbe ni postavila predlogov v istem smislu, kot so bili postavljeni predlogi na prvi stopnji, prav tako ni sporno, da je Komisija pravilno predlagala razveljavitev izpodbijane sodbe. Če torej Sodišče prve stopnje pritožbi ugodí in v celoti ali deloma razveljavi zadevno sodbo, bo moralo sodišče, ki bo dokončno odločalo o utemeljenosti zadeve, upoštevati predloge, ki jih je Komisija predstavila na prvi stopnji, in pri tem zavrniti morebitne pritožbene razloge, ki so bili v podporo zadevnim predlogom prvič predstavljeni v okviru pritožbe (po analogiji glej sodbo Sodišča z dne 1. junija 1994 v zadevi Komisija proti Brazzelli Lualdi in drugi, C-136/92 P, Recueil, str. I-1981, točka 59).

44 Zato je treba ugovor nedopustnosti, ki ga je glede obravnavanih pritožb podal E. Genette, zavrniti.

Utemeljenost

45 V zadevi T-90/07 P Kraljevina Belgija v podporo predlogom za razveljavitev izpodbijane sodbe navaja štiri pritožbene razloge. Prvi pritožbeni razlog se primarno nanaša na nepristojnost Sodišča za uslužbence za odločanje o dopustnosti zahteve z dne 31. oktobra 2004 z vidika belgijskega prava, podredno pa na napačno uporabo prava pri razlagi belgijskega prava v izpodbijani sodbi. Drugi pritožbeni razlog se nanaša na trditev, da je bilo pravo napačno uporabljeno pri razglasitvi ničnosti odločbe Komisije o zavrnitvi zahteve E. Genetta za vložitev nove zahteve za prenos. Tretji pritožbeni

razlog se nanaša na napačno uporabo prava pri ugotovitvi dopustnosti predlogov za razglasitev ničnosti zavrnitve Komisije o odpravi odločb z dne 11. junija in 26. avgusta 2002. Nazadnje, četrti pritožbeni razlog se nanaša na kršitev načela pravne varnosti.

46 V zadevi T-99/07 P se Komisija v podporo predlogu za razveljavitev izpodbijane sodbe sklicuje na štiri pritožbene razloge. Prvi pritožbeni razlog se nanaša na trditev, da je Sodišče za uslužbence, ker je spremenilo predmet spora, odločalo *ultra petita*. Drugi pritožbeni razlog se nanaša na nepristojnost Sodišča za uslužbence in kršitev pravic do obrambe. Tretji pritožbeni razlog se v bistvu nanaša na napačno uporabo prava v zvezi s presojo učinka soglasja E. Genetta glede navedb Komisije iz odločb z dne 11. junija in 26. avgusta 2002. Nazadnje se četrti pritožbeni razlog primarno nanaša na kršitev člena 11(2) Priloge VIII k prejšnjim kadrovskim predpisom, podredno se nanaša na kršitev pravil, ki se uporabljajo pri odpravi posamičnih odločb, ki ustvarjajo pravice, nepristojnost Sodišča za uslužbence, kršitev načela varstva pravic do obrambe in napačno ugotovljeno dejansko stanje, še bolj podredno pa na napačno uporabo prava pri razglasitvi ničnosti zavrnitve Komisije o odpravi odločb z dne 11. junija in 26. avgusta 2002.

47 Sodišče prve stopnje meni, da je mogoče s pravilnim delovanjem sodnega sistema utemeljiti, prvič, preučitev prvega pritožbenega razloga, na kateri se sklicuje Kraljevina Belgija v zadevi T-90/07 P in se primarno nanaša na nepristojnost Sodišča za uslužbence, kar zadeva presojo dopustnosti zahteve z dne 31. oktobra 2004 z vidika belgijskega prava, podredno pa se nanaša na napačno uporabo prava pri razlagi belgijskega prava v izpodbijani sodbi, ter drugič, prvega pritožbenega razloga, na kateri se sklicuje Komisija v zadevi T-99/07 P in se nanaša na trditev, da je Sodišče za uslužbence, ker je spremenilo predmet spora, odločalo *ultra petita*.

Prvi pritožbeni razlog Kraljevine Belgije v zadevi T-90/07: primarno, nepristojnost Sodišča za uslužbence za odločanje o dopustnosti zahteve z dne 31. oktobra 2004 z vidika belgijskega prava, podredno, napačna uporaba prava pri razlagi belgijskega prava v izpodbijani sodbi

– Trditve strank

48 Kraljevina Belgija v bistvu trdi, da je Sodišče za uslužbence preseglo meje svoje pristojnosti, ker je odločalo o dopustnosti zahteve z dne 31. oktobra 2004, ter s tem tudi tožbe, ki je bila vložena pri njem, z vidika člena 9 zakona iz leta 1991 in člena 194 zakona iz leta 2006. S tem naj bi kršilo pravila o delitvi pristojnosti med pravnim redom Skupnosti in belgijskim pravnim redom.

49 Kraljevina Belgija meni, da je Sodišče za uslužbence poleg tega napačno uporabilo pravo pri razlagi člena 9 zakona iz leta 1991, v različici, ki je veljala pred začetkom veljavnosti zakona (o spremembi) iz leta 2006, in člena 194 zadnjenavedenega zakona, ker je na podlagi teh določb menilo, da sta zahteva z dne 31. oktobra 2004 in nazadnje tudi tožba, ki je bila vložena pri njem, dopustni. V vsakem primeru bi bilo treba zahtevo z dne 31. oktobra 2004 preučiti z vidika člena 9 zakona iz leta 1991, kot je bil spremenjen z zakonom iz leta 2006, iz česar naj bi izrecno izhajalo, da je umik zahteve za prenos mogoč pri predhodnem odhoda zadevnega uradnika, kot je to določeno v členu 77 Kadrovske predpisev.

50 Kraljevina Belgija nazadnje predlaga, naj se ugovor nedopustnosti, na kateri se sklicuje E. Genette glede tega pritožbenega razloga, zavrne.

- 51 E. Genette primarno predlaga, naj se pritožbeni razlog zavrne kot neutemeljen v delu, v katerem se sklicuje na očitek nepristojnosti, ter kot nedopusten (in v vsakem primeru neutemeljen) v delu, v katerem se sklicuje na očitek glede napačne uporabe prava.
- 52 Očitek, da Sodišče za uslužbence ni pristojno za razlago belgijskega prava, naj ne bi bil utemeljen, saj naj bi bila sodišča Skupnosti na podlagi sodne prakse pristojna za razlago nacionalnega prava, če je s tako razlago pogojena uporaba standarda iz Kadrovskih predpisov in zato tudi zakonitost odločbe Komisije.
- 53 Glede očitka o napačni razlagi belgijskega prava E. Genette trdi, da ta ni dopusten, saj ponavlja očitek, ki je bil že predstavljen in zavrnen na prvi stopnji. E. Genette podredno navaja, da bi bilo treba ta očitek zavrnuti kot neutemeljen ali v vsakem primeru neupošteven. Očitek naj ne bi bil utemeljen, ker naj bi bil v izpodbijani sodbi člen 9 zakona iz leta 1991 razlagan v skladu z načeli Skupnosti, ki se uporabljajo na tem področju, in ob upoštevanju namenov belgijskega zakonodajalca. Vsekakor naj ne bi bil upošteven, ker naj bi se nanašal le na dodatne razloge iz izpodbijane sodbe in naj se ne bi niti dotaknil njene glavne obrazložitve.

– Presoja Sodišča prve stopnje

- 54 S prvim pritožbenim razlogom Kraljevina Belgija v bistvu nasprotuje točkam 49 in 50 izpodbijane sodbe, v katerih je Sodišče za uslužbence presodilo, da ima na podlagi člena 9 zakona iz leta 1991 zadevna oseba, dokler ne začne učinkovati subrogacija, pravico zahtevati preklic odločb, ki jih sprejmejo organizacije, ki upravljajo belgijske pokojninske sisteme, in menilo, da je v obravnavanem primeru prenos pravic, ki jih je E. Genette pridobil v belgijskih pokojninskih sistemih, v pokojninski sistem Skupnosti v celoti preklican, če se odpravita tudi odločbi Komisije z dne 11. junija in 26. avgusta 2002. Kot je poudarila Kraljevina Belgija, je bilo to stališče iz izpodbijane sodbe bistveno pri odločitvi Sodišča za uslužbence glede predmeta in nazadnje tudi

dopustnosti tožbe, katere primarni namen je bil razglasiti ničnost zavrnitve Komisije, da bi E. Genettu dovolila umik zahteve za prenos z dne 13. julija 2001, saj bi bila razglasitev ničnosti zavrnitve Komisije, da E. Genettu dovoli vložitev nove zahteve za prenos, le posledica razglasitve ničnosti zavrnitve umika zadevne zahteve za prenos, kar izhaja iz točke 1 besedila izpodbijane sodbe in točke 138 obrazložitve te sodbe. Sodišče za uslužbence je namreč na podlagi tega stališča v izpodbijani sodbi glavni predmet tožbe, to je razglasitev ničnosti odločbe z dne 25. januarja 2005, spremenilo v razglasitev ničnosti zavrnitve Komisije o odpravi odločb z dne 11. junija in 26. avgusta 2002.

55 Iz stališč, ki jim Kraljevina Belgija nasprotuje v okviru tega pritožbenega razloga, izhaja, da je Sodišče za uslužbence – ko je odločalo o predmetu in nazadnje tudi o dopustnosti predlogov za razglasitev ničnosti zavrnitve Komisije, da bi E. Genettu dovolila umik zahteve za prenos z dne 13. julija 2001 – v izpodbijani sodbi implicitno, vendar nujno ugotovilo, da bi bilo mogoče z odločbo Komisije, sprejeto po vložitvi zahteve z dne 31. oktobra 2004, odločbi nacionalnega zavoda za socialna zavarovanja za samozaposlene (Institut national d'assurances sociales pour les travailleurs indépendants; ali Inasti) in državnega urada za pokojnine (Office national des pensions ali ONP) o izračunu zneska pravic, ki jih je pridobil E. Genette v belgijskih pokojninskih sistemih, avtomatično preklicati v belgijskem pravnem redu.

56 Glede tega je treba opozoriti, da na podlagi člena 11(2), drugi pododstavek, Priloge VIII k prejšnjim kadrovskim predpisom institucija, v kateri je uradnik zaposlen, določi število let pokojninske dobe, ki jih upošteva v svojem pokojninskem sistemu, na podlagi zneska pokojninskih pravic, ki jih je zadevni uradnik pridobil v nacionalnih pokojninskih sistemih, preden se je zaposlil v tej instituciji. Iz te določbe izhaja, da je edina obveznost institucije Skupnosti, da znesek pokojninskih pravic, ki ga izračunajo organizacije, ki upravljajo nacionalne pokojninske sisteme, v katerih je zainteresirani uradnik pridobil pravice, preden se je zaposlil v službi Komisije, pretvori v leta pokojninske dobe, ki jih bo upoštevala v svojem pokojninskem sistemu. Po drugi strani izračun zneska pokojninskih pravic, ki jih je mogoče prenesti, spada v izključno pristojnost zavodov, ki upravljajo nacionalne pokojninske sisteme, na katere se nanaša zadevni prenos (sodba Sodišča z dne 9. novembra 1989 v združenih zadevah Bonazzi-Bertottilli in drugi proti Komisiji, 75/88, 146/88 in 147/88, Recueil, str. 3599, točka 17). Poleg tega je v pristojnosti posameznih držav članic, da izberejo in uresničijo konkretna

sredstva za izvedbo možnosti, ki jo imajo uradniki Skupnosti, da v pokojninski sistem Skupnosti prenesejo pravice, ki so jih pridobili v nacionalnih pokojninskih sistemih (sodba Sodišča z dne 20. oktobra 1981 v zadevi Komisija proti Belgiji, 137/80, Recueil, str. 2393, točka 18).

- 57 Odločitve, ki se nanašajo na izračun zneska pokojninskih pravic, ki jih je treba prenesti, in na spremembo teh pravic v leta pokojninske dobe, ki jih je treba upoštevati v pokojninskem sistemu Skupnosti, spadajo v različna pravna reda, zato je vsaka od njih podrejena sodnemu nadzoru, ki se uporablja v zadevnem pravnem redu (zgoraj v točki 56 navedena sodba Bonazzi-Bertottilli in drugi proti Komisiji, točka 19; sodbi Sodišča prve stopnje z dne 15. decembra 1998 v zadevi Bang-Hansen proti Komisiji, T-233/97, RecFP, str. I-A-625 in II-1889, točka 39, in z dne 18. marca 2004 v zadevi Radauer proti Svetu, T-67/02, RecFP, str. I-A-89 in II-395, točka 31). Le nacionalni organi in sodišča so pristojni za obravnavo zahtev ali sporov glede odločb o izračunu pravic, ki jih uradniki Skupnosti pridobijo v nacionalnih pokojninskih sistemih, zato morajo zainteresirani uradniki take zahteve ali spore predložiti tem organom in sodiščem v skladu s postopki, določenimi v veljavnem nacionalnem pravu.
- 58 V obravnavanem primeru iz izpodbijane sodbe izhaja, da sta zavoda, ki upravljata zadevna belgijska pokojninska sistema, torej Inasti in ONP, po zahtevi za prenos z dne 13. julija 2001 sprejela odločbi o izračunu pravic, ki jih je E. Genette pridobil v belgijskih pokojninskih sistemih na podlagi določb takrat veljavnega zakona iz leta 1991. Če je bil namen zahteve z dne 31. oktobra 2004 – kot je menilo Sodišče za uslužbenca v izpodbijani sodbi – zlasti na podlagi člena 9 zakona iz leta 1991 preklicati odločbi Inasti in ONP o izračunu pravic, ki jih je E. Genette pridobil v belgijskih pokojninskih sistemih, se je ta zahteva nanašala na vprašanje, ki spada v belgijski pravni red in je v izključni pristojnosti belgijskih organov ali sodišč.
- 59 Ker bi bilo torej mogoče z odločbo Komisije, sprejeto po zahtevi z dne 31. oktobra 2004, odločbi Inasti in ONP o izračunu pravic, ki jih je E. Genette pridobil v belgijskih

pokojninskih sistemih, avtomatično preklicati v belgijskem pravnem redu na podlagi člena 9 zakona iz leta 1991, je Sodišče za uslužbence prekoračilo meje svoje pristojnosti.

- 60 Iz tega izhaja, da Sodišče za uslužbence v izpodbijani sodbi ni moglo ugotoviti, da bi bili na podlagi člena 9 zakona iz leta 1991 odločbi Inasti in ONP o izračunu pravic, ki jih je E. Genette pridobil v belgijskih pokojninskih sistemih, na zahtevo zainteresirane stranke avtomatično preklicani, če bi Komisija odpravila svoji odločbi z dne 11. junija in 26. avgusta 2002, da bi se lahko na podlagi tega glavni predmet predlogov za razglasitev ničnosti spremenil v zavrnitev Komisije o odpravi zadnjih navedenih odločb, ne da bi Sodišče za uslužbence s tem posegalo v pristojnosti Kraljevine Belgije.
- 61 Zato je treba prvemu pritožbenemu razlogu, na kateri se sklicuje Kraljevina Belgija v zadevi T-90/07 P, ugoditi.

Prvi pritožbeni razlog Komisije v zadevi T-99/07 P: trditev, da je Sodišče za uslužbence odločalo *ultra petita*, ker je spremenilo predmet spora

– Trditve strank

- 62 Komisija trdi, da je Sodišče za uslužbence, ker je razglasilo ničnost Komisijine zavrnitve odprave odločb z dne 11. junija in 26. avgusta 2002, odločalo *ultra petita*. Iz tožbe,

vložene 26. septembra 2005, ter pred tem zahteve z dne 31. oktobra 2004 in pritožbe z dne 22. aprila 2005 naj bi izrecno izhajalo, da glavni namen tožbe pred Sodiščem za uslužbence ni bila odprava odločb z dne 11. junija in 26. avgusta 2002.

63 E. Genette predlaga, naj se ta pritožbeni razlog zavrne, ker naj primarno ne bi bil dopusten, podredno pa naj ne bi bil utemeljen.

64 E. Genette primarno trdi, da zadevni pritožbeni razlog z vidika člena 139(2) Poslovnika ni dopusten, ker naj bi se z njim spremenil predmet tožbe pred Sodiščem za uslužbence. Na prvi stopnji naj bi Komisija tudi sama trdila, da je bil namen tožbe razglasiti ničnost zavrnitve odprave odločb z dne 11. junija in 26. avgusta 2002.

65 Podredno E. Genette trdi, da ta pritožbeni razlog ni utemeljen niti pravno niti dejansko. Ker je Sodišče za uslužbence z razglasitvijo ničnosti odločbe z dne 25. januarja 2005 ugodilo predlogom iz tožbe, ni mogoče šteti, da je s tem preseglo objektivne meje spora. Poleg tega naj predmet, ki ga je oblikoval za tožbo na prvi stopnji, ne bi bil upošteven, saj naj bi ga tako oblikoval le zato, da zadevna tožba ne bi bila zavržena kot nedopustna. Poleg tega naj bi na prvi stopnji razvil podredno utemeljitev na podlagi domneve, da je predmet njegove tožbe zavrnitev Komisije o odpravi odločb z dne 11. junija in 26. avgusta 2002. Nazadnje, sodišče Skupnosti naj bi imelo diskrecijsko pravico glede opredelitve predmeta tožbe na podlagi objektivne analize vsebine tožbe, kar naj bi v tem primeru storilo Sodišče za uslužbence.

66 E. Genette opozarja, da je moralo Sodišče za uslužbence vprašanja dopustnosti, ki so bila postavljena v sodbi in so vprašanja javnega reda, vsekakor preučiti po uradni

dolžnosti in objektivno ter da ga glede tega niso zavezovale trditve strank. Zato je moralo v obravnavanem primeru samostojno presoditi predmet tožbe.

– Presoja Sodišča prve stopnje

- ⁶⁷ Najprej je treba preučiti ugovor nedopustnosti, ki ga uveljavlja E. Genette in se v bistvu nanaša na trditev, da naj bi Komisija s tem pritožbenim razlogom želela, da bi Sodišče prve stopnje odločalo o širšem sporu, kot je bil predložen Sodišču za uslužbence.
- ⁶⁸ Iz člena 225a ES, člena 11(1) Priloge I k Statutu Sodišča in člena 138(1)(c) Poslovnika izhaja, da je treba v pritožbi jasno navesti grajane elemente sodbe, katere razveljavitev je predlagana, ter pravne trditve, ki na specifičen način utemeljujejo ta predlog (sklep Sodišča prve stopnje z dne 10. marca 2008 v zadevi Lebedef-Caponi proti Komisiji, T-233/07 P, še neobjavljen v ZOdl., točki 24 in 25, ter sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. marca 2008 v zadevi Rossi Ferreras proti Komisiji, T-107/07 P, še neobjavljena v ZOdl. JU, točki 26 in 27).
- ⁶⁹ S prvim pritožbenim razlogom Komisija trdi, da razglasitev ničnosti, ki jo je izreklo Sodišče za uslužbence, presega razglasitev ničnosti, ki jo je s tožbo zahteval E. Genette. Čeprav bi Komisija spremenila stališče glede predmeta spora, za tak pritožbeni razlog, s katerim se v bistvu izpodbija opredelitev glavnega predmeta sodbe, ki jo je sprejelo Sodišče za uslužbence v izpodbijani sodbi, ni mogoče trditi, da je njegov učinek Sodišču prve stopnje predložiti širši spor, kot ga je obravnavalo Sodišče za uslužbence. Poleg tega ustreza pogojem dopustnosti, postavljenim s Poslovníkom, zato ga je treba šteti za dopustnega.

- 70 Zato je treba ugovor nedopustnosti, na katerega se sklicuje E. Genette, zavriniti.
- 71 Glede utemeljenosti tega pritožbenega razloga je treba najprej opozoriti, da mora na podlagi člena 21, prvi pododstavek, Statuta Sodišča, ki se na podlagi člena 7(1) Priloge I k temu statutu in člena 44(1)(c) Poslovnika uporabljata za postopke pred Sodiščem za uslužbenca, tožba vsebovati zlasti predmet spora in kratek povzetek tožbenih razlogov. Tožba je namreč akt, s katerim se začne postopek in v katerem je tožeča stranka dolžna navesti predmet spora (po analogiji glej sodbi Sodišča z dne 25. septembra 1979 v zadevi Komisija proti Franciji, 232/78, Recueil, str. 2729, točka 3, in z dne 6. aprila 2000 v zadevi Komisija proti Franciji, C-256/98, Recueil, str. I-2487, točka 31, ter sklep Sodišča z dne 8. novembra 2007 v zadevi Belgija proti Komisiji, C-242/07 P, ZOdl., str. I-9757, točka 41).
- 72 Ker poleg tega sodišče Skupnosti, ki mu je predložena tožba za razglasitev ničnosti, ne sme odločati *ultra petita*, razglasitev ničnosti ne sme prekoračiti tistega, kar zahteva tožeča stranka (glej sodbo Sodišča z dne 14. septembra 1999 v zadevi Komisija proti AssiDomän Kraft Products in drugi, C-310/97 P, Recueil, str. I-5363, točka 52 in navedena sodna praksa).
- 73 Glede tega je treba opozoriti, da iz točk 40 in 41 izpodbijane sodbe izhaja, da je E. Genette pred Sodiščem za uslužbenca trdil, da „predmet [njegovega] zahtevka ni odprava [odločb z dne 11. junija in 26. avgusta 2002], temveč želja, da [mu] Komisija dovoli, da umakne svojo zahtevo [...] za prenos [z dne 13. julija 2001]“, ter da bi „[o]dločbi z dne 11. junija in z dne 26. avgusta 2002 [...] še naprej ostali taki, kot sta bili, tudi če bi Komisija ugodila [njegovemu] zahtevku“. Poleg tega iz točke 41 izpodbijane sodbe izhaja, da je E. Genette pred Sodiščem za uslužbenca tudi sam trdil, da na tej stopnji ni mogoče razmišljati o odpravi odločb z dne 11. junija in 26. avgusta 2002 in da bi bilo to vsekakor mogoče doseči le pod pogojem – ki še ni izpolnjen –, da bi belgijski organi, po morebitni tožbi pred belgijskimi sodišči, na podlagi zakona iz leta 2003 sprejeli novi odločbi glede zneskov, ki jih je treba prenesti v pokojninski sistem Skupnosti. Zato je E. Genette na prvi stopnji trdil, da njegovih predlogov za razglasitev

ničnosti zavrnitve Komisije, da bi mu dovolila umik zahteve za prenos z dne 13. julija 2001, ni mogoče razlagati, kot da je njihov namen razglasiti ničnost zavrnitve Komisije, da bi odpravila odločbi z dne 11. junija in 26. avgusta 2002.

- 74 V takih okoliščinah je treba ugotoviti, da Sodišče za uslužbence ne bi smelo spremeniti glavnega predmeta tožbe v razglasitev ničnosti zavrnitve Komisije o odpravi odločb z dne 11. junija in 26. avgusta 2002, kot je to storilo v točki 50 izpodbijane sodbe (glej po analogiji sodbo Sodišča z dne 29. novembra 2007 v zadevi Stadtwerke Schwäbisch Hall in drugi proti Komisiji, C-176/06 P, neobjavljena v ZOdl., točka 25).
- 75 Torej Komisija upravičeno trdi, da je Sodišče za uslužbence v obravnavanem primeru odločalo *ultra petita*, ker je – kot izhaja iz točke 1 besedila izpodbijane sodbe, v povezavi s točko 136 obrazložitve te sodbe – razglasilo ničnost Komisijine zavrnitve odprave odločb z dne 11. junija in 26. avgusta 2002, ki jo vsebuje odločba z dne 25. januarja 2005.
- 76 Zato je treba prvemu pritožbenemu razlogu, ki ga uveljavlja Komisija v zadevi T-99/07 P, ugoditi.
- 77 Iz zgoraj navedenega izhaja, da Sodišče za uslužbence ni moglo spremeniti glavnega predmeta tožbe, ki jo je vložil E. Genette, v razglasitev ničnosti zavrnitve Komisije o odpravi odločb z dne 11. junija in 26. avgusta 2002, ne da bi s tem posegalo v pristojnosti Kraljevine Belgije in odločalo *ultra petita*. Zato je treba izpodbijano sodbo razveljaviti v delu, v katerem vsebuje tako spremembo.

78 Ker je Sodišče za uslužbence – s spremembo predmeta spora, ki mu je bil predložen – odločalo *ultra petita*, je treba poleg tega izpodbijano sodbo razveljaviti tudi v delu, v katerem je razglašena ničnost Komisijine zavrnitve odprave odločb z dne 11. junija in 26. avgusta 2002, ki jo vsebuje odločba z dne 25. januarja 2005. Ker je nazadnje razglasitev ničnosti zavrnitve Komisije, da bi E. Genettu dovolila vložiti novo zahtevo za prenos, le posledica razglasitve ničnosti zavrnitve odprave odločb z dne 11. junija in 26. avgusta 2002 (glej zgoraj točko 54), je treba izpodbijano sodbo razveljaviti tudi v delu, v katerem je z njo razglašena ničnost zavrnitve Komisije iz odločbe z dne 25. januarja 2005, da bi E. Genettu dovolila predložiti novo zahtevo za prenos.

79 Iz navedenega izhaja, da je treba izpodbijano sodbo v celoti razveljaviti.

Tožba na prvi stopnji

80 V skladu s členom 13(1) Priloge I k Statutu Sodišča lahko Sodišče prve stopnje, če je pritožba utemeljena, pri razveljavitvi odločbe Sodišča za uslužbence samo odloči o zadevi, če se o njej lahko odloči.

81 V tem primeru je tako. Sodišče prve stopnje ima namreč na voljo vse elemente, ki jih potrebuje za odločanje o tožbi.

Trditve strank

- 82 V zadevi T-99/07 P Komisija Sodišču prve stopnje predlaga, naj – če bi razveljavilo izpodbijano sodbo in sklenilo, da bo samo odločilo o sporu – tožbo razglasi za nedopustno, ker naj zahteva z dne 31. oktobra 2004 v delu, v katerem se nanaša na predlog, naj se E. Genettu dovoli umik zahteve za prenos z dne 13. julija 2001, ne bi bila pomembna, saj naj v Kadrovskih predpisih ne bi bilo pravne podlage za tako odobritev. Prav tako naj za pravno podlago zahtevane odobritve ne bi bilo mogoče uporabiti člena 9 zakona iz leta 1991, saj naj to ne bi bilo določeno v Kadrovskih predpisih. Obseg določb iz Kadrovskih predpisov naj namreč ne bi mogel biti odvisen od vsebine nacionalnega prava. Odločbe z dne 25. januarja 2005 naj torej ne bi bilo mogoče šteti za akt, ki ima za E. Genetta negativne posledice, zato ta zoper ta akt ne more vložiti tožbe. Komisija podredno trdi, da bi bilo treba tožbo zavrniti kot neutemeljeno.
- 83 Komisija, v podporo katere je intervenirala Kraljevina Belgija, je tudi na prvi stopnji predlagala, naj se tožba zavrže kot nedopustna ali naj se, podredno, zavrne kot neutemeljena. Ugovori nedopustnosti, na katere se je Komisija v podporo svojim predlogom sklicevala pred Sodiščem za uslužbenca, so se nanašali na trditev, da je bila tožba z vidika roka iz člena 91(3) Kadrovskih predpisov vložena prepozno in da zahteva z dne 31. oktobra 2004 ni bila dopustna, ker naj se odločbi z dne 11. junija in 26. avgusta 2002 ne bi dalo preklicati in naj poleg tega ne bi bilo na voljo nobeno novo dejstvo, s katerim bi bilo mogoče utemeljiti zadevno zahtevo, ta pa naj bi bila z vidika zahteve po upoštevanju razumnega roka prav tako vložena prepozno.
- 84 E. Genette trdi, da Komisija nikakor ne predlaga, naj se ugotovi predlogom, ki jih je predstavila na prvi stopnji, temveč naj bi Sodišču prve stopnje predložila nove predloge. Zlasti naj bi uveljavljala nov razlog, ki naj bi se nanašal na nepristojnost zadevnega sodišča za obravnavo zahteve z dne 31. oktobra 2004. Zadevni novi razlog naj bi temeljil na novi opredelitvi predmeta spora, ki naj ne bi bil več – kot je trdila Komisija na prvi stopnji – odprava njenih odločb z dne 11. junija in 26. avgusta 2002, ampak umik zahteve za prenos z dne 13. julija 2001. Čeprav bi domnevali, da ta razlog ni nov, bi ga bilo treba zavreči kot nedopustnega, ker naj bi bil v pritožbi naveden dvoumno.

85 Poleg tega je E. Genette na prvi stopnji predlagal razglasitev dopustnosti tožbe in s tem zavrnitev ugovorov nedopustnosti, ki jih je uveljavljala Komisija.

Presoja Sodišča prve stopnje

86 Ker so pogoji dopustnosti tožbe na podlagi členov 90 in 91 Kadrovskih predpisov povezani z javnim redom, jih mora sodišče Skupnosti, če je to potrebno, preučiti po uradni dolžnosti (sodbi Sodišča prve stopnje z dne 11. julija 1996 v zadevi Ortega Urretavizcaya proti Komisiji, T-587/93, RecFP, str. I-A-349 in II-1027, točka 25, in z dne 29. januarja 1998 v zadevi Affatato proti Komisiji, T-157/96, RecFP, str. I-A-41 in II-97, točka 21, ter sklepa Sodišča prve stopnje z dne 20. avgusta 1998 v zadevi Collins proti Odboru regij, T-132/97, RecFP, str. I-A-469 in II-1379, točka 12, in z dne 15. decembra 1998 v zadevi de Compte proti Parlamentu, T-25/98, RecFP, str. I-A-629 in II-1903, točka 38). Njegov preizkus ni omejen na ugovore nedopustnosti, ki jih podajo stranke (glej sodbi Sodišča prve stopnje z dne 12. decembra 1996 v združenih zadevah Stott proti Komisiji, T-99/95, Recueil, str. II-2227, točka 22, in z dne 8. januarja 2003 v zadevi Hirsch proti ECB, T-94/01, T-152/01 in T-286/01, RecFP, str. I-A-1 in II-27, točka 16 in navedena sodna praksa).

87 V členih 90 in 91 Kadrovskih predpisov je določeno, da je pogoj za dopustnost tožbe to, da je ta vložena zoper akt, ki ima za zainteresirane osebe negativne posledice. Za akte, ki imajo za zainteresirane osebe negativne posledice, je mogoče šteti le akte, ki neposredno in takoj vplivajo na pravni položaj teh oseb (sodba Sodišča z dne 21. januarja 1987 v zadevi Stroggili proti Računskemu sodišču, 204/85, Recueil, str. 389, točka 6, in zgoraj v točki 86 navedena sodba Affatato proti Komisiji, točka 21). Poleg tega iz sodne prakse izhaja, da zavrnitve organa, pristojnega za imenovanje, da bi ukrepal na podlagi zahteve uradnika, ki jo ta vloži na podlagi člena 90(1) Kadrovskih predpisov, ni mogoče šteti za akt, ki ima za zainteresirane osebe negativne posledice, če organ, pristojen za imenovanje, ni pristojen za sprejetje zahtevanih ukrepov (sodba Sodišča prve stopnje z dne 10. februarja 1999 v zadevi Hecq in SFIE proti Komisiji, T-35/98, RecFP, str. I-A-11 in II-41, točka 30).

- 88 Ker je bila v obravnavanem primeru zahteva z dne 31. oktobra 2004 vložena na podlagi člena 90(1) Kadrovskih predpisov, Sodišče prve stopnje meni, da mora po uradni dolžnosti preveriti, ali imata lahko odločbi, ki se izpodbijata v okviru tožbe, torej odločba z dne 25. januarja 2005 in odločba z dne 10. junija 2005, za E. Genetta negativne posledice v smislu člena 90(2) Kadrovskih predpisov.
- 89 Najprej je treba opozoriti, da je namen člena 11(2) Priloge VIII k prejšnjim kadrovskim predpisom – poleg tega, da se omogoči uskladitev nacionalnih pokojninskih sistemov s pokojninskim sistemom Skupnosti – uradnikom Skupnosti zagotoviti, da lahko ohranijo pravice, ki so jih pridobili v posamezni državi članici – tudi če so te morda omejene ali celo podrejene nekaterim pogojem oziroma bodo pridobljene šele v prihodnje ali pa jih še ni dovolj, da bi bila zainteresirana oseba takoj upravičena do pokojnine – in je te pravice mogoče upoštevati v pokojninskem sistemu, v katerega je zainteresirani uradnik vključen ob koncu poklicne kariere, v obravnavanem primeru torej v pokojninskem sistemu Skupnosti (zgoraj v točki 56 navedena sodba Komisija proti Belgiji, točka 12).
- 90 Iz tega izhaja, da je namen „pravice“ iz člena 11(2) Priloge VIII k prejšnjim kadrovskim predpisom v korist uradnikov Skupnosti zagotoviti pravico, katere izvajanje je odvisno le od njihove osebne izbire (zgoraj v točki 56 navedena sodba Komisija proti Belgiji, točka 13).
- 91 V obravnavanem primeru je E. Genette, ko je na podlagi zakona iz leta 1991 vložil zahtevo za prenos z dne 13. julija 2001, uveljavil pravico iz člena 11(2) Priloge VIII k prejšnjim kadrovskim predpisom. Zato so Inasti in ONP, ki upravljata zadevna belgijska pokojninska sistema, ter Komisija delovali usklajeno: Inasti in ONP sta na podlagi pravil, ki so glede tega določena z zakonom iz leta 1991, sprejela odločbi o izračunu zneska pokojninskih pravic, ki jih je E. Genette pridobil v belgijskih pokojninskih sistemih, Komisija pa je na podlagi člena 11(2) Priloge VIII k prejšnjim kadrovskim predpisom in svojih splošnih izvedbenih določb sprejela odločbi z dne 11. junija in 26. avgusta 2002 o spremembi tega zneska v število let delovne dobe, ki se upoštevajo v pokojninskem sistemu Skupnosti glede na starost E. Genetta ob upokojitvi in ob upoštevanju nekaterih dodatnih pogojev. Te odločbe so imele dvojni učinek:

v korist E. Genetta v belgijskem pravnem redu ohraniti znesek pravic, ki jih je ta pridobil v belgijskih pokojninskih sistemih, in upoštevati – če so izpolnjeni nekateri dodatni pogoji – te pravice v pokojninskem sistemu Skupnosti glede na starost E. Genetta ob upokojitvi.

92 Iz besedila zahteve z dne 31. oktobra 2004 izhaja, da ta zahteva temelji na zatrjevani nezakonnosti zakona iz leta 1991, saj naj bi bil „subrogacijski sistem iz [tega] zakona [...] po mnenju [E. Genetta] diskriminatoren in v nasprotju s členom 11(2) Priloge VIII k [prejšnjim] kadrovskim predpisom“; „[k]er je subrogacijski sistem iz zakona [iz leta 1991] hkrati v nasprotju s členom 11(2) [prejšnjih] kadrovskih predpisov in z načelom enakega obravnavanja, ni pravilen [niti] ‚znesek, ki ga je treba prenesti‘ v primeru E. Genetta ter sta ga izračunala Inasti 3. januarja 2002 in ONP 13. februarja 2002, [niti nista pravilni] odločbi [z dne] 11. junija in 26. avgusta 2002 glede dodatnih let delovne dobe, ki jih je treba upoštevati na podlagi tega izračuna“. Iz zahteve z dne 31. oktobra 2004 namreč izhaja, da mora „[v] takih okoliščinah Komisija [...] odločiti, da se [E. Genettu] odobri možnost, da na podlagi člena 9 zakona [iz leta] 1991 belgijski upravi predlaga umik zahteve [za prenos z dne] 13. julija 2001 na podlagi tega zakona in vložijo novo zahtevo na podlagi člena [4(1)] zakona [iz leta] 2003“.

93 Zahteva z dne 31. oktobra 2004 je torej temeljila na ugovoru zoper dejstvo, da sta Inasti in ONP za izračun zneska pravic, ki jih je E. Genette pridobil v belgijskih pokojninskih sistemih, uporabila zakon iz leta 1991. Vendar iz sodne prakse, navedene zgoraj v točki 57, izhaja, da tak ugovor, ki se nanaša na to, kako nacionalne organizacije, ki upravljajo nacionalne pokojninske sisteme, uporabljajo nacionalno pravo, na podlagi delitve pristojnosti, v skladu s členom 11(2), drugi pododstavek, Priloge VIII k prejšnjim kadrovskim predpisom, spada na področje uporabe nacionalnega pravnega reda ter je torej v izključni pristojnosti nacionalnih organov in sodišč, ta pa lahko, če je to potrebno, potem ko jim je bila v obravnavo predložena taka zadeva, pri Sodišču vložijo predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES.

- 94 Zato je s členom 11(2), drugi pododstavek, Priloge VIII k prejšnjim kadrovskim predpisom Komisiji odvzeta kakršna koli pristojnost, da bi obravnavala ugovor, ki se v bistvu nanaša na to, kako Inasti in ONP v primeru E. Genetta uporabljata zakon iz leta 1991, ter da bi na podlagi tega E. Genettu odobrila, da od zadevnih organizacij zahteva odpravo odločb, ki sta bili že sprejeti na podlagi zakona iz leta 1991, da bi lahko ti nato sprejeli novi odločbi na podlagi zakona iz leta 2003.
- 95 V takih okoliščinah ni mogoče trditi, da je Komisija, ko je z odločbama z dne 25. januarja 2005 in 10. junija 2005 zavrnila zahtevo z dne 31. oktobra 2004, sprejela akt, s katerim je neposredno ter takoj vplivala na pravni in delovnopравни položaj E. Genetta.
- 96 Iz tega sledi, da zavrnitve zahteve z dne 31. oktobra 2004, ki je vključena v odločbi z dne 25. januarja 2005 in 10. junija 2005, ni mogoče šteti za akt, ki ima za E. Genetta negativne posledice v smislu člena 90(2) Kadrovskih predpisov.
- 97 Ker je torej tožba vložena zoper zavrnitev zahteve z dne 31. oktobra 2004, ki je vključena v odločbi z dne 25. januarja 2005 in 10. junija 2005, jo je treba razglasiti za nedopustno, ne da bi bilo treba odločati o dopustnosti utemeljitev Komisije, ki so predstavljene zgoraj v točki 82, ali utemeljenosti ugovorov o nedopustnosti iz točke 83 zgoraj.
- 98 Ker je E. Genette v odgovorih na vprašanja Sodišča prve stopnje in na obravnavi trdil, da je njegova tožba vložena tudi zoper zavrnitev zahteve za pomoč Komisije na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov, ki je bila implicitno podana v zahtevi z dne 31. oktobra 2004, je treba poudariti, da mora biti zahteva, vložena na podlagi

člena 90(1) Kadrovskih predpisov, dovolj izrecna in natančna, da se lahko Komisija ob njeni vložitvi konkretno seznanila z vsebino odločitve, katere sprejetje se od nje zahteva.

- 99 Kot je med obravnavo poudarila Komisija, zahteva z dne 31. oktobra 2004 ne vsebuje nobenega izrecnega in natančnega elementa, na podlagi katerega bi jo bilo mogoče razlagati, tudi v širšem smislu, kot zahtevo za pomoč Komisije na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov. Zato tudi odločbe z dne 25. januarja 2005 ni mogoče razlagati kot implicitne zavrnitve zahteve za pomoč na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov.
- 100 Ker po mnenju E. Genetta iz pritožbe z dne 22. aprila 2005 izhaja, da naj bi se Komisija vzdržala sprejetja ukrepa, ki ji ga nalagajo Kadrovski predpisi, saj mu ni po uradni dolžnosti dodelila pomoči za ukrepanje pred belgijskimi upravnimi ali sodnimi organi, je treba poudariti, da je dejstvo, da institucija ni zagotovila pomoči svojemu uslužbencu ali uradniku na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov, dejanje, katerega rezultat so negativne posledice v smislu člena 90(2) Kadrovskih predpisov, samo če je institucija neodvisno od kakršne koli zahteve uslužbenca ali uradnika zavezana k taki pomoči.
- 101 Iz sodne prakse izhaja, da mora načeloma zahtevo za pomoč pri instituciji, v kateri je zaposlen, vložiti zainteresirani uradnik in le v nekaterih izjemnih okoliščinah mora institucija Skupnosti sprožiti določen ukrep pomoči brez predhodne zahteve tega uradnika, torej na svojo pobudo (sodba Sodišča z dne 12. junija 1986 v zadevi Sommerlatte proti Komisiji, 229/84, Recueil, str. 1805, točka 20).
- 102 V obravnavanem primeru iz dokumentov v spisu ne izhaja nobena posebna okoliščina – in zlasti ne nobena pomoč, ki bi bila posamično dodeljena nekaterim uradnikom v položaju, ki bi bil primerljiv s položajem E. Genetta – s katero bi bilo mogoče

utemeljiti obveznost, da Komisija glede E. Genetta sprejme ukrep pomoči na svojo pobudo (glej v zvezi s tem zgoraj v točki 101 navedeno sodbo Sommerlatte proti Komisiji, točki 21 in 22).

103 Iz tega sledi, da dejstvo, da Komisija v obravnavanem primeru ni ukrepala, ni dejanje z negativnimi posledicami v smislu člena 90(2) Kadrovskih predpisov.

104 Vendar je treba upoštevati dejstvo, da je E. Genette hkrati s pritožbo z dne 22. aprila 2005 vložil izrecno zahtevo za pomoč na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov, v kateri je Komisiji predlagal, naj „[o]dloči, da se mu dodeli finančna in tehnična pomoč pri vsaki tožbi pred belgijskimi upravnimi in sodnimi organi, s katero bi izpodbijal skladnost odločb, ki so jih glede njega sprejeli belgijski organi na podlagi belgijskega zakona z dne 21. maja 1991, s pravom Skupnosti“. To zahtevo je Komisija izrecno zavrnila v odločbi z dne 10. junija 2005, ki jo je zato treba s tega vidika obravnavati kot akt z negativnimi posledicami.

105 Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da mora biti pred vsako tožbo zoper akt z negativnimi posledicami, ki ga je izdal organ, pristojen za imenovanje, nujno vložena pritožba v upravnem postopku, glede katere je bila izdana izrecna odločba ali odločba na podlagi molka organa o zavrnitvi. Tožba, vložena pred koncem takega predhodnega postopka, na podlagi člena 91(2) Kadrovskih predpisov ni dopustna, ker je bila vložena prezgodaj (sklep Sodišča z dne 23. septembra 1986 v zadevi Du Besset proti Svetu, 130/86, Recueil, str. 2619, točka 7; sodba Sodišča prve stopnje z dne 20. junija 1990 v združenih zadevah Marcato proti Komisiji, T-47/89 in T-82/89, Recueil, str. II-231, točka 32, in sklep Sodišča prve stopnje z dne 4. decembra 1991 v zadevi Moat in TAO/AFI proti Komisiji, T-78/91, Recueil, str. II-1387, točka 3).

106 Ker gre, kot izhaja iz sodne prakse, navedene zgoraj v točki 86, za razlog, ki izhaja iz javnega reda, ga mora sodišče Skupnosti preučiti po uradni dolžnosti.

- 107 Čeprav bi bila tožba v obravnavanem primeru dejansko vložena tudi zoper zavrnitev zahteve za pomoč na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov, ki jo je E. Genette vložil s pritožbo z dne 22. aprila 2005, pred to tožbo v tem smislu ni bila vložena predhodna upravna pritožba, ki se zahteva na podlagi člena 91(2).
- 108 Zato je treba tožbo v vsakem primeru zavreči kot nedopustno.

Stroški

- 109 Če je pritožba utemeljena in Sodišče prve stopnje samo odloči v sporu, odloči tudi o stroških v skladu s členom 148, prvi odstavek, Poslovnika.
- 110 V skladu s členom 87(2), prvi pododstavek, Poslovnika, ki velja za pritožbeni postopek na podlagi člena 144 tega poslovnika, se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni.
- 111 Vendar na podlagi člena 88 Poslovnika, ki velja za pritožbe, ki so jih vložile institucije na podlagi členov 144 in 148, drugi odstavek, tega poslovnika, institucije v sporu med Skupnostmi in njihovimi uslužbenci nosijo svoje stroške.

- 112 Na podlagi člena 87(4), prvi pododstavek, Poslovnika, ki se uporablja v obravnavanem primeru, države članice, ki so se kot intervenientke udeležile postopka, nosijo svoje stroške.
- 113 Na podlagi tega se E. Genettu naloži plačilo njegovih stroškov postopka pred Sodiščem za uslužbence in Sodiščem prve stopnje. Komisiji se naloži plačilo njenih stroškov postopka pred Sodiščem za uslužbence in Sodiščem prve stopnje. Kraljevini Belgiji, ki je intervenirala v postopku pred Sodiščem prve stopnje in ni predlagala, naj se E. Genettu naloži plačilo stroškov postopka pred tem sodiščem, se naloži plačilo njenih stroškov postopka pred Sodiščem za uslužbence in Sodiščem prve stopnje.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (pritožbeni senat)

razsodilo:

- 1. Sodba Sodišča za uslužbence Evropske unije z dne 16. januarja 2007 v zadevi Genette proti Komisiji (F-92/05, še neobjavljena v ZOdl. JU) se razveljavi.**
- 2. Tožba, ki jo je vložil E. Genette pri Sodišču za uslužbence v zadevi F-92/05, se zavrže kot nedopustna.**

- 3. E. Genettu se naloži plačilo njegovih stroškov postopka pred Sodiščem za uslužbence in Sodiščem prve stopnje.**
- 4. Komisiji se naloži plačilo njenih stroškov postopka pred Sodiščem za uslužbence in Sodiščem prve stopnje.**
- 5. Kraljevini Belgiji se naloži plačilo njenih stroškov postopka pred Sodiščem za uslužbence in Sodiščem prve stopnje.**

Jaeger

Tiili

Martins Ribeiro

Czúcz

Pelikánová

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 18. decembra 2008.

Podpisi

Stvarno kazalo

Pravni okvir	II - 3865
Dejansko stanje	II - 3870
Postopek na prvi stopnji in izpodbijana sodba	II - 3875
Pritožbi	II - 3879
Postopek	II - 3879
Predlogi strank	II - 3880
Dopustnost	II - 3882
Trditve strank	II - 3882
Presoja Sodišča prve stopnje	II - 3883
Utemeljenost	II - 3884
Prvi pritožbeni razlog Kraljevine Belgije v zadevi T-90/07: primarno, nepristojnost Sodišča za uslužbence za odločanje o dopustnosti zahteve z dne 31. oktobra 2004 z vidika belgijskega prava, podredno, napačna uporaba prava pri razlagi belgijskega prava v izpodbijani sodbi	II - 3886
– Trditve strank	II - 3886
– Presoja Sodišča prve stopnje	II - 3887
Prvi pritožbeni razlog Komisije v zadevi T-99/07 P: trditev, da je Sodišče za uslužbence odločalo <i>ultra petita</i> , ker je spremenilo predmet spora	II - 3890
– Trditve strank	II - 3890
– Presoja Sodišča prve stopnje	II - 3892
Tožba na prvi stopnji	II - 3895
Trditve strank	II - 3896
Presoja Sodišča prve stopnje	II - 3897
Stroški	II - 3903